

El Papa Francesc encara no ho ha aconseguit

Dij, 15/03/2018 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

Fa cinc anys que el Papa Francesc és Papa. Fa cinc anys que està intentant capgirar l'Església Catòlica que es va trobar. A l'hora de valorar aquests cinc anys gairebé tothom coincideix en dues apreciacions. Primera, el tarannà personal del Papa actual és totalment diferent del que fins ara havíem conegut, adoptant un estil de vida i de paraula proper i sincer. Segona, les grans qüestions de fons, a les que s'ha d'afrontar l'Església Catòlica, segueixen pràcticament igual: sense cap tipus de modificació significativa.

Hi ha qui veu en la força de la Cúria Romana un contrapoder amb capacitat de vèncer fins i tot al Papa actual. També hi ha qui diu que la missió que l'actual Papa s'ha imposat a si mateix és preparar el camí perquè el seu successor pugui fer les reformes que l'herència rebuda li impedeixen fer.

D'entre les moltes explicacions les dues anteriors sembla que són les més acceptades entre aquells que es denominen a si mateixos experts vaticanistes.

Els que no ho som el que podem fer és constatar la nostra observació de la realitat.

I aquesta observació ens explica un punt on aquella part de l'Església Catòlica que representa la seva jerarquia s'ha de preguntar sobre la pertinença del seu missatge per a la gent dels carrers de les nostres ciutats i dels nostres pobles.

Les nostres ciutats i els nostres pobles viuen abstrets en els seus propis problemes sense preguntar-se, en la majoria dels casos, més enllà de les seves necessitats més immediates.

Per aquesta raó l'Església Catòlica actual, com les altres dues Esglésies cristianes: l'Església Ortodoxa i l'Església Protestant, ens hem de confrontar amb la nostra manca de santedat. No la santedat predicada pel món, que prefigura una Església perfecta, sinó la santedat predicada en el textos evangèlics on se'ns explica que el nostre propòsit de ser Església és agradar a Déu i ser de benedicció a qui ens envolta.

El Papa Francesc encara no ho ha aconseguit però segurament els altres tampoc ho hem aconseguit. I els qui més criden per acusar els altres "d'infidelitat a la Paraula de Déu" són els que menys ho han aconseguit i els que tenen més de què penedir-se.

Clar que, qui sóc jo per escriure aquestes paraules si encara em resta tant per penedir-me?